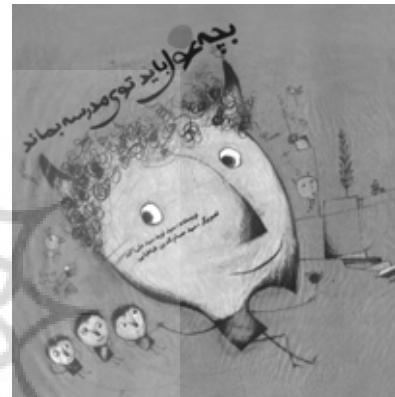

بچه غول واگردار

سیده ربابه میرغیاثی

عنوان کتاب: بچه‌غول باید توی مدرسه بماند
 نویسنده: سید نوید سید علی اکبر
 تصویرگر: سید حسام الدین طباطبائی
 ناشر: انتشارات علمی و فرهنگی
 نوبت چاپ: اول - تابستان ۸۶
 شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه
 تعداد صفحات: ۱۹ صفحه
 بها: ۱۸۰۰ تومان

در قرن بیستم میلادی، اتفاق بزرگی در تاریخ هنر و ادبیات جهان رخ داد و در نتیجه آن، سبک و شیوه‌ای مدرن در بیان و ارائه آثار هنری و ادبی به وجود آمد. این اتفاق نوعی مخالفت با سنت ادبی و عرف اجتماعی بود و بر فردیت هنرمندان و نویسنده‌گان تأکید می‌کرد. درواقع، این شیوه جدید به هنرمندان و نویسنده‌گان اجازه می‌داد تا آثار خود را آن طور که می‌خواهند، نه آن‌گونه که اجتماع توقع دارد، خلق کنند. از این رو، با تغییر کلی اصل و شیوه هنر از مبنای فرهنگی و جمعی به مبانی شخصی و فردی، هنرمندان و نویسنده‌گان ترجیح دادند به جای انکاس واقعیت‌های بیرونی، خواسته‌های درونی خویش را به نمایش بگذارند و در نتیجه، آثار ناماؤوس و غیرمتعارفی خلق کردند که خیال‌انگیزی و اسرارآمیزی و حالت‌های غیرعادی آشفته، از ویژگی‌های آن است. بی‌شك هنر و ادبیات ایران - با تأکید بر ادبیات کودک - نیز از تأثیر این تحول در شیوه‌های ادبی و هنری دور نبوده است و دگرگونی‌های جهانی، گرایش‌های تازه‌ای در کشور ما به وجود آورده که ادبیات مدرن کودکان، از آن جمله است. در اوایل دهه ۸۰ شمسی، ادبیات مدرن کودکان در ایران، با توجه به ادبیات فانتزی مطرح شد. ادبیات فانتزی برادرخوانده ادبیات علمی - تخیلی است که آثار نویسنده‌گانی همچون آرتور سی کلارک و ژول ورن، از شناخته‌شدته‌ترین نمونه‌های مطرح جهانی در این زانر هستند. با این نقاوت که ادبیات علمی - تخیلی، بر مبنای پیش‌فرض‌های علمی شکل می‌گیرد و داستان‌های آن بیشتر پیش‌گویی‌هایی درباره آینده‌اند که احتمال وقوع آن‌ها وجود دارد. برای نمونه، سفر به ماه آزوی دورستی به نظر می‌رسید که ژول ورن آن را مطرح کرده بود و اینک، حقیقتی ملموس و رویایی محقق شده است. اما محل وقوع ادبیات فانتزی، ناکجا‌آبادهای ناشناخته غیرواقعی است که امور و مسائل مطرح شده در آن (خلاف داستان‌های علمی - تخیلی) هیچ‌گاه محقق نمی‌شوند و بیشتر تعبیری هستند از انسان، عواطف و احساسات او. در واقع، نویسنده‌گان داستان‌های فانتزی برای بررسی روابط انسانی، به تخیل روی آورده‌اند. داستان‌های فانتزی بیشتر تداعی‌گر افسانه‌های کهن هستند که سینه به سینه نقل شده‌اند؛ چرا که ماجراهای افسانه‌ای نیز محل ظهور عوامل متافیزیکی، عناصر غیرطبیعی و خرق عادت بوده‌اند. زمان و مکان قصه در افسانه‌های کهن، مبهم است و هیچ رابطه‌ای و معلولی در طرح داستان و سلسله رویدادهای آن دیده نمی‌شود. مردم در دوره‌های گذشته، از افسانه برای بیان نگرش‌ها و باورهای مذهبی، اخلاقی و فلسفی خویش درباره جهان، زندگی، مرگ و...

سود می‌بردند و افکار و عقاید خود را در قالب داستان با آفرینش شخصیت‌های غیرآدمیزادی (مانند غول‌ها، پریان و...) که صفات و خصوصیاتِ شگفت و نامعمول داشتند، مطرح می‌کردند. در ادبیات مدرن کودکان نیز واقعیت‌های زندگی، اعمال و افکار و عواطف انسانی به زبان ساده و روایی، اما به شکلی فراواقعی منعکس می‌شوند. قالب‌شکنی و سریچی از عرف و طبیعت، از ویژگی‌های اصلی این نوع از ادبیات است که از شیوه‌های سنتی برای انعکاس واقعیت‌های جهانی پرهیز می‌کند.

نویسنده‌گان ادبیات مدرن کودکان، می‌کوشند تا باورهای قالبی و پیش‌فرضهای ذهنی را بشکنند و با تخریب اصول قیمتی، آثار ادبی تازه‌ای را خلق کنند که صفت ویژه آن نوآوری باشد. این نوآوری می‌تواند در زبان و نثر یا فرم و شکل داستان و یا نوع نگاه نویسنده باشد. آن‌ها قصد دارند با نادیده گرفتن قوانین پیش‌ساخته و تأکید بر منِ شخصی خویش، شیوه بیان و ارائه منحصربه‌فردی را بیافرینند که به قاعده‌های عمومی پاییند نباشد و از آزادی‌های کودکانه و افسارگسیختگی‌های ذهنی پیروی کند.

«شل سیلور استاین»، یکی از نویسنده‌گانی است که موفق‌ترین آثار ادبی را در ژانر فانتزی خلق کرده است. وی با سرمشق قرار دادن زندگی طبیعی و عادی مردم و چاشنی تخیل بی‌حد و حصر، تصاویر خیال‌انگیز شاعرانه‌ای برای کودکان ساخته است که ذهن خلاق و پرسش‌گر کودک را ارضاء می‌کند. کودکان از گفتن و شنیدن حکایت‌های ساده و ماجراهای روزانه لذت می‌برند و دوست دارند با تکرار و شنیدن یک داستان آن را کاملاً بفهمند. «سیلور استاین» با درنظرگرفتن این ویژگی و دغدغه‌های کودکان امروزی، می‌کوشد تا از رهگذر ماجراهای داستانی و شعرهای تخيیلی، محیطی سرشار از سرگرمی‌های متعدد و محرك‌های لازم برای کودکان فراهم کند و آن‌ها را با موضوعاتی جالب آشنا سازد. کودکان به بازی‌های خیالی علاقه دارند و با شخصیت‌های داستانی همذات‌پنداری کرده، دوست دارند خود را در نقش آن‌ها حس کنند. از این‌رو، نویسنده کودک می‌تواند با خلق فضایی کودکانه و دستمایه قراردادن آرزوهای کودکان، فرستت یادگیری و راهنمایی و هدایت کودک را در داستان خویش به وجود آورد و مهارت‌های جدید و بازی‌های خلاق را به آنها آموخت دهد.

«سیندینوید سیدعلی اکبر»، یکی از داستان‌نویسان و روزنامه‌نگاران جوان (۲۵ ساله) در حوزه ادبیات کودک است که با استفاده از این عناصر داستانی و ویژگی‌های خلقی و ذهنی کودکان، شخصیت خیالی کتاب «بچه‌غول باید توی مدرسه بماند» را خلق کرده است.

«بچه‌غول باید توی مدرسه بماند» درباره بچه‌غول هفت ساله‌ای است که به مدرسه می‌رود و کارهایش بر عکس آدمیزاد است. مثلاً وقتی خانم معلم به بچه‌های کلاس می‌گوید: «بنشینید کوچولوهای گُم!» بچه‌غول بلند می‌شود و می‌ایستد. خانم معلم می‌کوشد کلاس درس را کنترل کند. از این‌رو، دو شیوه متفاوت رفتاری را بر می‌گزیند که یکی عادی است و در مورد بچه‌های معمولی کلاس از آن استفاده می‌کند و دیگری، روش برخوردي غیرعادی با بچه‌غول. خانم معلم با علم به این‌که رفتار بچه‌غول‌ها بر عکس آدمیزاده‌است، برای آموزش بچه‌غول از افعال معکوس استفاده می‌کند. مثلاً زمانی که خانم معلم به بچه‌های دیگر می‌گوید: «ساکت!» باید به بچه‌غول بگوید: «نمی‌خواهد ساکت باشی» تا نظم و ترتیب کلاس حفظ شود. وضعیت به همین شکل ادامه پیدا می‌کند تا این‌که موقع نوشتن دیکته، هرج و مرچ پیش می‌آید و اوضاع از کنترل خارج می‌شود. پس، خانم معلم با مدیر مدرسه مشورت می‌کند و آن‌ها به این نتیجه می‌رسند که یا بچه‌غول باید توی مدرسه بماند یا بچه‌ها و چون تعداد بچه‌ها بیشتر است، تصمیم گرفته می‌شود که بچه‌غول را از مدرسه اخراج کنند. کودکان دوست دارند با شخصیت‌های غیرواقعی، مانند کوتوله‌ها یا غول‌ها

«سیدعلی اکبر»
تلاش کرده است
تا با رویکردی
غیرمعارف و
بهره‌گیری از
علاقة‌مندی و
دغدغه‌های کودکانه،
فضای تازه‌ای در
کلاس درس بیافریند
و با توجه به سن و
سال کودکان،
روایتِ جذابی را
تعريف کند تا کودک
بتواند از منظر آن،
پاسخ برخی از
پرسش‌های ذهنی
خود را دریابد.

همذات‌پندازی

کنند یا چینن موجوداتی

را در اختیار داشته باشند تا از آن‌ها

نگهداری کنند. از این رو، «سیدعلی اکبر» تلاش کرده

است تا با رویکردی غیرمتعارف و بهره‌گیری از علاقه‌مندی و دغدغه‌های

کودکانه، فضای تازه‌ای در کلاس درس بیافریند و با توجه به سن و سال کودکان، روایت

جدایی را تعریف کند تا کودک بتواند از منظر آن، پاسخ برخی از پرسش‌های ذهنی خود را دریابد.

دانستن «بچه‌غول باید...» نخستین بار در ماهنامه عروسک سخنگو (شماره ۷۶ مهر ۱۳۸۴) منتشر شده است

و در هشتمین جشنواره مطبوعات کودک و نوجوان (دی ماه ۱۳۸۶)، دبیلم افتخار و عنوان نویسنده برگزیده را از آن

«سیدعلی اکبر» کرده است. البته پس از پایان یافتن آن جشنواره، نویسنده در اعتراض به بیانیه هیأت داوران و سختان دبیر

جشنواره، دبیلم افتخار و هدیه خود را پس می‌دهد. به نظر وی، بیانیه منتشر شده از سوی داوران جشنواره «توهین و تحیری

آشکارا علیه مؤلف و اثرش به عنوان نمادی از ادبیات مدرن و مستقل و رسیمه‌شکن کودکان و نوجوانان ایران» بود. پس از

آن (در تابستان ۱۳۸۶)، دانستن «سید علی اکبر» توسط شرکت انتشارات علمی و فرهنگی (ناشر برگزیده هفدهمین و بیستمین

نمایشگاه بین‌المللی کتاب)، برای گروه سنی «ب» چاپ و به بازار عرضه شد.

همچنین، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، دانستن «بچه‌غول باید...» را در اولین مجموعه از «قصه‌های شنیدنی» (کتاب

سی‌دی) با قصه‌خوانی «مریم معترف» (بهار ۱۳۸۷) منتشر کرده است.

تصویرگر کتاب نیز «سیدحسام الدین طباطبائی» است که وی، متناسب با ایده نامتعارف نویسنده دانستن، تصاویری خلاق

برای ایجاد ارتباط تصویری با متن آفریده است. از ویژگی‌های باز تصورگری کتاب، می‌توان به قانون‌شکنی در استفاده از رنگ

و به هم ریختن شکل کلی و تنسیات اجزای تصویر اشاره کرد.

تصویرگری کتاب «نمی‌خوام قد دراز شم» (نوشته حامد حبیبی، انتشارات علمی و فرهنگی) از دیگر فعالیت‌های «طباطبائی»

بوده است که این کتاب نیز در نخستین دوره مسابقه قصه نویسی و تصویرگری برای کودکان برگزیده شده است.

همچنین، «طباطبائی» در دوازدهمین جشنواره مطبوعات، مقام دوم را در بخش تصویرگری، عکس و گرافیک (مشترکاً

با حسن عامله‌کن) کسب کرده و در دومین جایزه جهانی ادیان توحیدی نیز به عنوان یکی از بینجاه هنرمند برگزیده معرفی شده

است

منابع:

مقاله درآمدی بر ادبیات عامیانه، نوشته حسن ذوالقاری، چاپ شده در کتاب زبان و ادبیات فارسی، تهران: نشر چشم، چاپ

اول، ۱۳۷۸، ص ۴۹۵

ادبیات مدرن کودکان یعنی چه؟، نوشته زری نعیمی، روزنامه اعتماد ملی، شماره ۴۳۸ بیست و پنجم مرداد ۸۶

کودکانه‌های یک آدم بزرگ، نگاهی به آثار ادبی «شل سیلور استاین، روزنامه ایران، شماره ۳۶۷۸ / مورخ سیزدهم تیرماه ۱۳۸۶،

صفحه ۱۷

نوآوری باشد.
صفت ویژه آن
خلق کنند که
آثار ادبی تازه‌ای را
اصول قدیمی،
با تخریب
نوآوری کودکان،
ادبیات مدرن
و پیش‌فرض‌های
باورهای قالبی
می‌کوشند تا
کودکان،
ادبیات مدرن
نویسنده کان